

Fol. 1772v-1773v.

(Frederick Vincent zond daarop een tweede brief in dezelfde trant, waarop commandeur Christiaan Lodewijk Senff overeenkomstig heeft geantwoord. Dit blijkt uit de geheime brieven van 31 oktober 1761 en 12 maart 1762, waarnaar wordt verwezen. Vincent zond aan wijlen gouverneur-generaal Jacob Mossel een brief van 14 december 1761 gelijk aan die naar Padang. [fol. 1774] In de geheime vergadering van 11 maart is besloten daar niet op te antwoorden, omdat commandeur Senff dat reeds heeft gedaan. Het recht van de Compagnie op Natal is duidelijk en als de Engelsen zich daar weer wilden vestigen, dan hadden zij dat wel gedaan voordat de dienaren te Padang instructies uit Batavia hadden ontvangen. Bovendien is de status van Frederick Vincent onduidelijk en zou er voor Benkulen een nieuwe gouverneur uit Madras komen met wie deze kwestie besproken kan worden. De besluiten van commandeur Senff in zijn geheime brief van 31 oktober zijn goedgekeurd. Met de sloep Goudvink kwam het bericht dat de, als gouverneur van Benkulen benoemde, Samuel Ardley met twee schepen te Padang was geweest en daar ververst had. [fol. 1775] Uit de geheime brief uit Padang van 12 maart blijkt dat hij verklaarde zich niet te willen inlaten met het optreden van kapitein Frederick Vincent en geen instructie betreffende Natal had. Dat schreef Ardley ook in een brief van 19 januari uit Padang aan de Hoge Regering, waarvan een kopie is meegezonden. Hij beklaagt zich wel dat de dienaren te Padang hem niet direct hadden gegeven wat hij voor Benkulen nodig had, maar dat hij wel de verversingen kreeg die hij behoefde. Zelfs mocht hij iemand te Padang achterlaten om benodigdheden voor Benkulen in te kopen. Na aankomst daar zond Ardley het scheepje Plassey naar Batavia. Het kreeg bij besluit van 13 april toestemming om hout en levensmiddelen in te kopen, mits suiker en arak, waarvan de uitvoer verboden is, omdat de Compagnie het nodig heeft, bij haar ingekocht worden. Met dit scheepje kwam een zekere Randolph Marriot mee, [fol. 1776] met een brief van Ardley van 15 maart met het verzoek hem alle hulp te geven. Ook bracht hij een brief van de gouverneur en raad van Madras van 16 november 1761 mee met bericht dat Ardley was aangesteld om Benkulen weer op te richten, dat John Herbert, die te Batavia is om voor Benkulen in te kopen, als assistent van Ardley was benoemd en dat Marriot hem te Batavia zou vervangen. Er wordt verzocht op zijn vertogen acht te slaan. Dat zal wel te maken hebben met een klacht dat de Compagnie zich te Natal en Tapanuli vestigde en enige Engelse vaartuigen met lading en uitrusting heeft aangehouden. Er wordt aangenomen dat daar aandacht aan wordt besteed. Zo niet, dan moet de zaak bij de commanderende hoofden van de land- en zeemacht van de Engelse koning worden aangebracht met alle gevolgen van dien. [fol. 1777] Beide brieven zijn onder de bijlagen te vinden. Aannemende dat Marriot opening van zaken zal geven en zal uitleggen wat met de laatste opmerking door de regering te Madras wordt bedoeld, is op 13 april besloten om Marriot naar vermogen te helpen, maar hem niet te erkennen, als agent of resident namens de Engelse compagnie. Ardley schreef namelijk dat Marriot namens die compagnie te Batavia zou resideren. Marriot zal na uitvoering van zijn opdracht naar Madras of Benkulen moeten terugkeren. Men beroept zich daarbij op de brief van 3 april 1759 aan gouverneur en raad van Benkulen. Daarin stond dat John Herbert nog enige tijd te Batavia mocht verblijven en er is aan toegevoegd dat de Compagnie geen resident of agent van een vreemde compagnie te Batavia toelaat en daarom Marriot niet als zodanig kan erkennen, maar ook dat de Engelse schepen [fol. 1778] met zoveel vriendschap en ondersteuning, als zonder inbreuk voor de Compagnie kan worden bewezen, zullen worden ontvangen. Dit is onlangs nog getoond met de schepen van commandeur John Bladen Tinker, wat echter met weinig dank is beloond.)

Den 11^e januarij quam hier de raadspersoon van Bombay John Hunter met het provizieschip den Admiraal Stevens, en deed den 12^e, in de qualiteit van commissaris van voormelde commandeur Tinker's esquadre, verzoek tot den inkoop van arak, suiker, rijst en andere provisiën, 'tgene hem ook ingewilligt wierdt, zowel als de betaling van 20.000 Suratsche ropijen, welke hij te Colombo (want aldaar waren deze oorlogschepen bevoorens aangeweest) in kasse geteld had, om hier zonder rabat ontfangen te worden.